Oslo tingrett - TOSLO-2011-169817

Instans	Oslo tingrett - Dom.
Dato	2012-04-20
Publisert	TOSLO-2011-169817
Stikkord	Strafferett. Grovt bedrageri. Dokumentforfalskning. Straffeloven § 183 og § 270 første ledd nr. 1 jf. annet ledd jf. § 271.
Sammendrag	Kvinne f. 1949 ble dømt til fengsel i 1 år og 2 måneder, hvorav 5 måneder ble gjort betinget, for grovt bedrageri (bruk av forfalskede vitnemål for flere toppjobber i det offentlige). Kvinnen ble videre dømt til å tåle inndragning av 1 million kroner, jf. straffeloven § 34. Hun ble frifunnet for overtredelse av straffeloven § 166 første ledd (falsk forklaring). (Sammendrag ved Lovdata.)
Saksgang	Oslo tingrett TOSLO-2011-169817 (11-169817MED-OTIR/03). Anket til Borgarting lagmannsrett LB-2012-97346.
Parter	Den offentlige påtalemyndighet (politiadvokat Susie Langsem Bergstrand) mot A (advokat Erling Olav Lyngtveit).
Forfatter	Tingrettsdommer Arild Nesdal. Meddommere: Elin Mariel Dahl, Jan Hovland.

A, er født 0.0.1949 og bor i ---veien 48, 0000 X. Hun har arbeidsavklaringpenger fra NAV og oppgir å ha ca 3,1 millioner kroner i gjeld på egen bolig sammen med ektefelle, og 2-300 000 kroner i kredittgjeld. Hun er tidligere ustraffa.

Statsadvokatene i Oslo har den 12.4.11 satt henne under tiltale ved Oslo tingrett for overtredelse av

I. **Straffeloven § 183**

for som middel til forøvelsen av en forbrytelse som kan medføre 2 års fengsel eller strengere straff, å ha benyttet som ekte eller uforfalsket et ettergjort eller forfalsket dokument

Grunnlag:

I perioden 2000-2010 i Norge, ved utførelse av handling/bedrageri som beskrevet i post III, benyttet hun ved flere anledninger ettergjort eller forfalsket dokument som ekte eller uforfalsket ved søknad på stillinger. Dette skjedde ved følgende anledninger slik:

a)

I forbindelse med søknad datert 23.10.00 på stilling som rådgiver ved budsjettseksjonen økonomiavdelingen, ved Rikshospitalet, utlyst 12.10.00, benyttet hun som ekte eller uforfalsket følgende ettergjorte og/ eller forfalskede dokumenter:

- Attest/vitnemål fra Norges Handelshøyskole datert 6. oktober 1992 som kunngjør at A2 har rett til å bruke tittelen siviløkonom.
- Attest/vitnemål fra University of London, datert 21. november 1990, som bevitner at A2 har fullført utdannelse ved «The London School of Economics and Public Administration» og har fått «the Degree of MASTER OF SCIENCE with Distinction in Health Economics».
- Attest/vitnesbyrd fra University of London, datert 1. august 1989 som bevitner at A2 har fullført utdannelse ved «QUEEN MARY COLLEGE'» og fått «the degree of BACHELOR OF SCIENCE (ECONOMICS)» with Second Class Honours (Upper division).

b)

I forbindelse med søknad datert 12.10.01, på stilling som divisjonsdirektør ved Laboratoriemedisinsk divisjon ved Ullevål universitetssykehus, utlyst oktober 2001, benyttet hun ettergjorte eller forfalskede attester/vitnemål som nevnt i post I a) som ekte eller uforfalsket.

c)

I forbindelse med søknad til Manpower våren 2006 på vikariat som kontorsjef ved Institutt for basalfag og akvamedisin ved Norges Veterinærhøgskole i Oslo, utlyst våren 2006, benyttet hun ettergjorte eller forfalskede dokumenter som nevnt i post I a) som ekte eller uforfalsket.

d)

I forbindelse med søknad datert september 2006 på stilling som beskrevet i post I c) ved Norges Veterinærhøgskole i Oslo, benyttet hun ettergjorte eller forfalskede attester/vitnemål som nevnt i post I a) som ekte eller uforfalsket.

e)

I forbindelse med søknad datert 20.08.2009 på stilling som administrasjonssjef ved Statens autorisasjonskontor for helsepersonell i Oslo, utlyst 8. juli 2009, benyttet hun ettergjorte eller forfalskede dokumenter som nevnt i post I a) som ekte eller uforfalsket.

Subsidiært: Straffeloven § 182 første ledd annet straffalternativ

for i rettsstridig hensikt å ha benyttet som ekte eller uforfalsket et ettergjort eller forfalsket offentlig dokument

Grunnlag:

I perioden 2000-2010 i Norge, benyttet hun, i rettstridig hensikt, ved flere anledninger ettergjort eller forfalsket offentlig dokument som ekte eller uforfalsket ved søknad på stillinger. Dette skjedde ved følgende anledninger slik:

a)

Ved søknad på stilling som nevnt i post I a) benyttet hun dokumenter som nevnt i post I a) som ekte eller uforfalsket til tross for at de var ettergjort/forfalsket.

b)

Ved søknad på stilling som nevnt i post I b) benyttet hun dokumenter som beskrevet i post I b) som ekte eller uforfalsket til tross for at de var ettergjort /forfalsket.

c)

Ved søknad på stilling som nevnt i post I c), benyttet hun dokumenter som beskrevet i post I c) som ekte eller uforfalsket til tross for at de var ettergjort/forfalsket.

d)

Ved søknad på stilling som nevnt i post I d), benyttet hun dokumenter som beskrevet i post I d) som ekte eller uforfalsket til tross for at de var ettergjort/forfalsket.

e)

Ved søknad på stilling som nevnt i post I e) benyttet hun dokumenter som beskrevet i post I e) som ekte eller uforfalsket til tross for at de var ettergjort/forfalsket.

II. **Straffeloven § 166 første ledd**

for å ha avgitt falsk forklaring til noen offentlig myndighet i tilfelle hvor forklaringen var bestemt til å avgi bevis

Grunnlag:

a)

I forbindelse med søknad til Rikshospitalet som nevnt i post I a), opplyste hun uriktig i sin CV at hun hadde følgende kvalifikasjoner/utdannelse:

- 72 Off. Godkjent sykepleier, Sverige
- 89 Bachelor of Science (BSc Ecomomics) England
- 90 Master of Science (MSc Health Economics) England
- 92 Godkjent Siviløkonom.

b)

I forbindelse med søknad til Ullevål universitetssykehus som nevnt i post I b), opplyste hun uriktig i sin CV at hun hadde følgende kvalifikasjoner/utdannelse:

- 72 Off. Godkjent sykepleier, Sverige
- 89 Bachelor of Science (BSc Economics) England
- 90 Master of Science (MSc Health Administration) England
- 92 Godkjent Siviløkonom.

c)

I forbindelse med søknad til Norges Veterinærhøgskole som nevnt i post I d), opplyste hun uriktig i sin CV at hun hadde følgende kvalifikasjoner/utdannelse:

1968-1970 Sabbatsberg Sjukhus, Stockholm, Off. godkj. Sykepleier

1970-1972 Karolinska Instituttet, Stockholm, Off. godkj. Spesialsykepleier, Anestesi

1986-1989 University of London, Queen Mary College, London, UK, Bachelor of Science, Economics

1989-1990 University of London, London School of Economics and Public Administration, London, UK, Master of Science, MSc Health Economics

1992 NHH, Godkj. Siviløkonom

d)

I forbindelse med søknad til Statens autorisasjonskontor for helsepersonell som nevnt i post I e), opplyste hun uriktig i sin CV at hun hadde følgende kvalifikasjoner/ utdannelse:

1968-1970 Sabbatsberg Sjukhus, Stockholm, Off. godkj. Sykepleier

1970-1972 Karolinska Instituttet, Stockholm, Off. godkj. Spesialsykepleier, Anestesi

1986-1989 University of London, Queen Mary College, London, UK, Bachelor of Science, Economics

1989-1990 University of London, London School of Economics and Public Administration, London, UK, Master of Science, MSc Health Economics

1992 NHH, Godkj. Siviløkonom

III. **Straffeloven § 270 første ledd nr 1 jf annet ledd jf § 271**

for i hensikt å skaffe seg eller andre en uberettiget vinning ved å fremkalle, styrke eller utnytte en villfarelse, rettsstridig forlede noen til en handling som voldte fare for tap, eller bruker uriktige eller

ufullstendige opplysninger, idet bedrageriet anses som grovt, særlig fordi handlingen har voldt betydelig økonomisk skade, den skyldige har foregitt eller misbrukt stilling eller oppdrag, eller han har forledet allmennheten eller en større krets av personer

Grunnlag:

a)

I oktober 2000 i Oslo, søkte hun stilling som rådgiver/seniorrådgiver ved Rikshospitalet, (senere Oslo Univeritetssykehus), budsjettseksjonen, økonomiavdelingen, hvor det var stillet formelle og uformelle krav til søkeren og søkerens utdannelse. I søknaden vedla hun falske og/eller forfalskede vitnemål og attester, samt uriktige opplysninger om egen utdannelse og erfaring, som nærmere beskrevet under post I a) og II a). Hun forledet med dette Rikshospitalet til å ansette henne i stillingen fra 1. januar 2001 til 1. januar 2002, og utbetalte henne uberettiget lønn i hele perioden, samt andre periodiske økonomiske ytelser, noe som medførte fare for tap og/eller tap for arbeidsgiver.

Bedrageriet er grovt på grunn av at det har voldt betydelig økonomisk skade eller fare for dette, fordi hun har misbrukt stilling og oppdrag, og fordi hun har forledet en større krets av personer.

b)

I oktober 2001 i Oslo, søkte hun stilling som divisjonsdirektør ved Laboratoriemedisinsk divisjon ved Ullevål universitetssykehus (senere Oslo universitetssykehus), hvor det var stillet krav til utdannelse på høyskole/ universitetsnivå. I søknaden vedla hun falske og/eller forfalskede vitnemål og attester, samt uriktige opplysninger om egen utdannelse og erfaring, som nærmere beskrevet i post I b) og II b). Hun forledet med dette Ullevål universitets-sykehus til å ansette henne i stillingen fra 1. januar 2002 til 31. august 2005, og til å utbetale henne uberettiget lønn for hele perioden samt andre økonomiske ytelser, noe som medførte fare for tap og/eller tap for arbeidsgiver.

Bedrageriet er grovt på grunn av at det har voldt betydelig økonomisk skade eller fare for dette, ford i hun har misbrukt stilling og oppdrag, og fordi hun har forledet en større krets av personer.

c)

Sommeren/høsten 2006 i Oslo, forledet hun Manpower AS til å ansette henne, og videreformidle henne, ved å vedlegge falske og/eller forfalskede vitnemål og attester, samt uriktige opplysninger om egen utdannelse og erfaring, som nærmere beskrevet i post I c). Hun var ansatt i Manpower AS fra 19. juni 2006 til 21. september 2006, og var i denne perioden videreformidlet til Veterinærhøyskolen basert på de uriktige opplysningene og dokumentene hun hadde oppgitt til Manpower AS, noe som medførte fare for tap og/eller tap for arbeidsgiver.

Bedrageriet er grovt på grunn av at det har voldt betydelig økonomisk skade eller fare for dette, fordi hun har misbrukt stilling og oppdrag, og fordi hun har forledet en større krets av personer.

d)

I september 2006 i Oslo, søkte hun stilling som kontorsjef ved Norges Veterinærhøgskole. I søknaden vedla hun falske og/eller forfalskede vitnemål og attester, samt uriktige opplysninger om egen utdannelse og erfaring, som nærmere beskrevet i post I d) og II c). Hun forledet med dette Norges Veterinærhøgskole til å ansette henne i stillingen fra september 2006 til 31. mai 2008, og til å utbetale henne uberettiget lønn for hele perioden, noe som medførte fare for tap og/eller tap for arbeidsgiver.

Bedrageriet er grovt på grunn av at det har voldt betydelig økonomisk skade eller fare for dette, fordi hun har misbrukt stilling og oppdrag, og fordi hun har forledet en større krets av personer.

e)

I oktober 2009 søkte hun stilling som teamleder/administrasjonssjef ved administrasjonsavdelingen ved Statens autorisasjonskontor for helsepersonell hvor det i utlysningsteksten var oppgitt forventninger til søkernes formelle utdannelse og erfaring. I søknaden vedla hun falske og/eller forfalskede vitnemål og attester, samt uriktige opplysninger om egen utdannelse og erfaring, som nærmere beskrevet i post I e) og II d). Hun forledet med dette Statens autorisasjonskontor til å ansette henne i stillingen fra 26. oktober 2009 til juni 2010 og til å utbetale uberettiget lønn for hele perioden, noe som medførte fare for tap og/eller tap for arbeidsgiver.

Bedrageriet er grovt på grunn av at det har voldt betydelig økonomisk skade eller fare for dette, fordi hun har misbrukt stilling og oppdrag, og fordi hun har forledet en større krets av personer.

Hovedforhandling ble holdt over fem dager i tida 10.-13 og 17. april 2012. Retten mottok forklaring fra i alt 30 vitner, i tillegg til dokumentasjon bl.a. fra perm lagt fram av aktor, slik det går fram av rettsboka.

Tiltalte sa seg innledningsvis skyldig i post I subsidiær del, med unntak av I d, og ellers ikke. Under hovedforhandlinga retta aktor post I d prinsipal del til slik ordlyd:

> «I forbindelse med at hun aksepterte tilbudet om vikariat på stilling som beskrevet i post I c) ved Norges Veterinærhøgskole i Oslo, benyttet hun eller henviste til ettergjorte eller forfalskede attester/vitnemål som nevnt i post I a).»

Subsidiær post I d ble retta til slik ordlyd

«Ved å akseptere tilbod om vikariat på stilling som nevnt i post I d), benyttet hun dokumenter som beskrevet i post I d) som ekte eller uforfalsket.»

Etter disse endringene sa tiltalte seg også skyldig i subsidiær post I d.

Saka kom til politiets og offentlighetens kunnskap med oppslag i VG i juni 2010 om at tiltalte, som da var administrasjonssjef ved Statens autorisasjonskontor for helsepersonell, SAFH, hadde lagt fram uriktige/falske vitnemål. Politiets etterforsking viste etter hvert at hun også tidligere hadde brukt falske dokumenter i samband med stillingssøknader. Politiet har begrensa tiltalen og dels etterforskinga bakover i tid, og til tilfeller der hun har fått stillinger og falske vitnemål er brukt. Hun har søkt flere stillinger hun ikke har fått i den aktuelle perioden, men det er ikke etterforska om hun også i disse tilfella har brukt falske vitnemål i søknadene.

Hun har forklart at hun på en eksamensfest etter kurs på West Kent College i UK fikk utlevert slike falske vitnemål av en medstudent, B. Han delte ut slike falske vitnemål også til andre som var på eksamensfesten som et slags underholdningsinnslag. Ut fra hennes opplysninger har det ikke vært mulig å identifisere denne B eller noen av medstudentene som også var til stede. I følge tiltalte var det bare ett eksemplar av hvert falskt vitnemål hun fikk. På spørsmål om hvordan en brite kunne gi henne falskt bekrefting fra Handelshøyskolen i Bergen, svarte tiltalte at han var samboer med ei norsk jente slik at det kunne være ei forklaring.

Det svekker hennes forklaring at det også finnes et eksemplar av en bachelorbekrefting fra University of London - Queen Mary College som er blank i navnefeltet. Denne var vedlagt da hun søkte og fikk stilling som personalsjef på Meteorologisk institutt, der hun var fra 1.5.98 til 31.1.2000, men måtte slutte (med sluttpakke) da ledelsen var misfornøyd med henne. Dette omfattes ikke av tiltalen. Da hun seinere har brukt dette vitnemålet (I a-e) har navnet hennes stått påført der det skal. Retten trenger imidlertid ikke ta stilling til hvem som har laga dette eller de andre falske vitnemåla.

Ut fra tiltaltes egen forklaring og den dokumentasjonen som er lagt fram, har retten funnet det bevist at tiltalte ved søknader om stillinger som nevnt i post I, har lagt ved falske vitnemål slik det går fram av post I og at hun sjølsagt og har vært klar over dette.

Hennes grunnutdanning er ikke fullført videregående skole, samt fullført utdanning som hjelpepleier ved Aker sykehus i 1969. Hun har arbeida som hjelpepleier i Sverige og har forklart at hun fikk opplæring i anestesi. Men hun er ikke og har aldri vært godkjent sjukepleier i Sverige. Hun har heller ikke de andre utdanningene hun bl.a. har oppgitt i sine søknader/CV slik disse framgår av opplistingene i post II. Hun har tatt en del kurs, bl.a. mens hun bodde i Storbritannia, slik disse er korrekt er oppgitt i søknadene. Men utdanningsmessig er disse på langt nær så viktige som de utdanningene de falske vitnemåla skal bekrefte.

Post III gjelder bedrageri. Domfelling for dette har direkte konsekvens for post I prinsipal del - strl. § 183.

Tiltalte har som nevnt ikke sagt seg skyldig i bedrageri. Det er forsvarerens side særlig vist til at hun ikke hadde noe forsett om å tilegne seg lønnsmidler hun ikke hadde krav på. Hennes forsett var å gjøre en god jobb, og som hun var kompetent til gjennom tidligere stillinger og den tilleggsutdanninga hun reint faktisk hadde. I det store og hele har hun også gjort godt arbeid, jf de attestene hun har fått. Etter at hun måtte slutte som divisjonsdirektør på Ullevål sykehus etter at hennes mellomledere hadde skrevet under et brev til ledelsen på Ullevål med sterk misnøye mot A, ble hun flytta til rådgiverstilling til 31.8.05. Etter dette ble hun tilbudt ett års engasjement i økonomiavdelinga. Sjøl om hun ikke tok i mot tilbudet, viser dette at det var bruk for henne og at hun ble vurdert som kompetent. Før hun fikk stillinga som divisjonsdirektør på Ullevål, hadde hun vært rådgiver på budsjettseksjonen på Rikshospitalet (post I a). Hennes arbeidskapasitet og faglige kompetanse var derfor kjent internt på Ullevål universitetssykehus da hun fikk stilling som divisjonsdirektør. På samme måte som sykehuset visste hva de fikk, var det også hennes forutsetning at hun skulle gjøre seg fortjent til lønna, slik

hun også hadde gjort ved sine tidligere stillinger. Det samme forsettet hadde hun seinere både på Manpower, Veterinærhøgskolen og til slutt på autorisasjonskontoret (SAFH).

Ingen av stedene hun har arbeida har satt fram noe krav om erstatning eller oppgitt noe tap. Fordi hun mente å gjøre en god jobb, har det heller ikke vært i hennes tanker at arbeidsgiverne kunne bli påført tap eller at det har vært fare for dette.

Hun har ikke hatt noen uberettiga vinnings hensikt og heller ikke forstått at hennes bruk av uriktige vitnemål har ført til noe tap eller fare for tap for arbeidsgiverne, noe det heller ikke vært. Forsvareren har på dette grunnlaget lagt ned påstand om frifinning for bedrageri, og da også for post I prinsipal del.

Retten er enig i at realkompetanse kan være vel så viktig som formell kompetanse. Dette er også blitt fortalt retten av vitnet Solstad. Formell kompetanse er heller ingen garanti for at noen gjør en god jobb innen området formalkompetansen gjelder. Også personer med stor formell kompetanse må slutte i stillinger fordi ledelse/eiere er misfornøyde med hvordan arbeidet blir utført, eller fordi det oppstår personalkonflikter.

Både utdanning som sjukepleier og ikke minst som siviløkonom er krevende studier over lengre tid. Slik utdanning forteller at vedkommende har evner, pågangsmot og utholdenhet. Retten sier ikke at A ikke har evner til slik utdanning. Men hun har valgt å jukse. Det at en juger på seg utdanning en ikke har, legger ved falske vitnemål og tiltrer stillinger på slikt grunnlag, sier også noe om en person.

Tilsettinger har alltid en risiko i seg. Men etter rettens syn er faren for at vedkommende ikke fyller stillinga langt større når formelle kvalifikasjoner mangler.

Det kan likevel tenkes at arbeidsgiveren vil prøve vedkommende ut fra opparbeida realkompetanse. Gjennom vitneforklaringer fra de aktuelle arbeidsplassene tiltalen gjelder, er det bevist for retten at dette ikke var tilfellet med A. Hun ble dels ansatt ut fra tidligere arbeidserfaring, men ikke minst på grunn av vitnemåla hun la fram. Hadde hun ikke lagt fram de falske vitnemåla, hadde hennes muligheter for stillingen vært langt lavere. Det var også hennes hensikt ved å legge fram disse - sørge for at hun kom høyest mulig opp på innstillingslistene. Hadde arbeidsgiverne visst at vitnemåla var falske, hadde hun sjølsagt ikke fått stillingene.

Det å ansette en person som mangler de formelle kvalifikasjonene hun/han har oppgitt - og som arbeidsgiveren har lagt vekt på - fører i det minste til fare for tap for arbeidsgiver. En person med sannsynligvis langt bedre kvalifikasjoner blir forbigått. Retten er ikke i tvil om at slike søkere sannsynligvis ville ha gjort en bedre jobb, både for Rikshospitalet, Manpower/Veterinærhøgskolen og Statens autorisasjonskontor for helsepersonell. Noen garanti er det ikke, men så lenge det er sannsynlig at de lengre nede på søkerlista ville gjort en bedre jobb, er vilkåret om fare for tap oppfylt. Det å ansette en person som juger om utdanning og legger fram falske vitnemål, vil dessuten alltid føre til risiko for tap for bedriften, uansett på hvilket nivå personen blir ansatt. Vedkommende er i utgangspunktet uærlig. A forstod alt dette.

Hun visste at hun ved å juge på seg utdanning hun ikke hadde og legge fram falske vitnemål, ville hun forlede arbeidsgiveren til å plassere henne høyere på innstillingslista enn hun ellers ville ha kommet. I de tilfella hun fikk stillingene hun søkte - post I a -e, utnytta hun villfaringa hun hadde skapt hos arbeidsgiver når hun takka ja. Retten er ikke i tvil om at hennes vesentlige motiv, i tillegg til interessante arbeidsoppgaver og erfaring, var høyere lønn enn hun ville ha fått i stillinger hun ellers realistisk kunne søke. Hun hadde derfor uberettiga vinnings hensikt både da hun forleda arbeidsgiverne ved de rettstridige søknadene og da hun seinere tok i mot stillingene.

Retten mener bedrageria var grove, da hun gjennom flere år har forleda arbeidsgivere med falske papirer, har mottatt betydelig lønn i samme tid hun ellers neppe ville ha fått og gjort at andre søkere med bedre kvalifikasjoner ikke har fått stillingene. Om ikke hun hadde forleda arbeidsgiverne, ville andre ha fått stillingene.

Tiltalte er etter dette funnet skyldig i samsvar med post III. Da er hun også skyldig i samsvar med prinsipal post I - strl. § 183.

Post II

Retten mener uriktige stillingssøknader vedlagt falske vitnemål ikke omfattes av «forklaringen var ment til å avgi bevis». Tilsetting av henne var ikke ledd i noen myndighetsutøving. Heller ikke etter juridisk teori rammes hennes handlinger av strl. § 166 første ledd. Tiltalte frifinnes derfor for dette forholdet.

Straffeutmåling

Aktor har lagt ned påstand om fengsel i ett år og to måneder, der fem måneder er betinga. Retten viser til det alvorlige i hennes handlinger. Det er ikke rettspraksis en kan sammenlikne med. Dette er ikke snakk om å tuske til seg studieplass eller urettmessig stipend. Det er grovt misbruk av tillit og tilegning av lønnsmidler over lengre tid, samt det å på denne måten komme i lederposisjon. Det har gått noe tid siden forholdet ved SAFH ble avdekka. Men det har vært nødvendig med omfattende etterforsking, da tiltalte til politiet forklarte at hun ikke kunne huske hvilke andre steder hun hadde søkt/hatt stilling der hun hadde brukt falske attester og gitt uriktige opplysninger i sin CV. Medieoppmerksomheta har vært ekstraordinær. Tilståinga av de faktiske forholda etter hvert som disse ble avdekka av politiet, har ellers vært vanskelig å komme unna. Frifinninga for post II har liten betydning for straffeutmålinga.

Retten mener politiets straffepåstand er passende, og at denne tar hensyn til de momenta som er nevnt.

Inndraging

Påtalemyndigheten har også lagt ned påstand om inndragning av vinning i medhold av strl. § 34 med en million kroner. Politiet har regna ut lønnsforskjellen mellom det hun har mottatt og hjelpepleierlønn i tida 2000 - 2010. Denne forskjellen er på nesten 2,2 millioner.

Retten er enig med forsvareren at lønn som hjelpepleier vanskelig kan være noe utgangspunkt. Med sin yrkeserfaring bl.a. fra Storbritannia, som trygdesjef på to lokale trygdekontor i Oslo, som assisterende administrasjonssjef i Flyktningerådet og de tilleggsutdanningene hun faktisk har, er retten ikke i tvil om at hun ville hatt høyere betalte stillinger i Norge enn hjelpepleier, også om hun hadde holdt seg til sannheten i sine seinere søknader. Det virker også som hun har personlige egenskaper som ville ha hjulpet henne. Omtale fra arbeidsgivere og andre ansatte i de stillingene som omfattes av tiltalen er absolutt ikke entydig negative. Hun fikk bl.a. god attest fra daværende direktør på Ullevål.

Men etter rettens syn er ikke forskjellen mellom hva hun tjente og kanskje ellers ville ha tjent, helt relevant. Utbyttet av de straffbare handlingene er det hun har mottatt i lønn fra de ulike arbeidsstedene. Med dette utgangspunktet kan en så vurdere reduksjon ut fra hva som er rimelig. Slik det er dokumentert for retten, er det ikke tvil om at hun også har gjort nytte for seg. Men bl.a. sluttpakka hun fikk fra Oslo universitetssykehus til en verdi av noe over 540 000 kroner ville hun ikke ha fått om sannheten da hadde vært kjent. Sluttpakka hun fikk fra Meteorologisk institutt i 2000 er ikke med i vurderinga, da tilsettinga der ikke omfattes av tiltalen.

Sjøl om det også tas hensyn til gjelda hun har og dårlige utsikter til nytt arbeid, mener retten at påtalemyndigheten har vært svært rimelige i sin påstand om inndragning. Retten følger påstanden.

Sakskostnader

Det er lagt ned påstand om sakskostnader etter rettens skjønn. Retten viser til hennes økonomiske situasjon og idømt inndragning, og mener det ikke er grunn til å idømme sakskostnader.

Dommen er enstemmig.

Slutning:

A født 0.0.1949, er dømt for overtredelse av straffeloven § 183 og § 270 første ledd nr. 1 jf. andre ledd jf. § 271 sammenholdt med § 62 til fengsel i ett år og to måneder.

Fullbyrding av fem måneder av straffen utsettes i medhold av straffeloven §§ 52-54 med ei prøvetid på to år.

Hun er frifunnet for tiltalens post II, overtredelse av straffeloven § 166 første ledd.

I medhold av straffeloven § 34 er hun dømt til å tåle inndragning av en million kroner.